

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 14.Gf.40.190/2022/4.

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes képviselője: Sölétormos Ügyvédi Iroda (cím2; ügyintéző: dr. Sölétormos Ákos ügyvéd)

Az alperes: alperes1 Zártkörűen Működő Részvénytársaság „felszámolás alatt” (cím3)

Az alperes képviselője: dr. Megyeri Ágnes kamarai jogtanácsos (cím4)

A per tárgya: szerződésszegéssel okozott kár megtérítése

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 10.G.40.143/2021/41-I.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 300.000 (háromszázezer) forint jogtanácsosi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I.

[1] A felperes keresetében 26.736.729 forint és annak 2014. február 6. napjától számított, valamint 31.359.344 forint és annak 2014. február 6. napjától számított kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 318. § (1) bekezdése és 339. § (1) bekezdése alapján. Előadta, hogy mind a felperes, mind a felperesi jogelőd vonatkozásában az alperes jogellenesen zárolta az értékpapír számlákat, továbbá megbízás nélkül telepített pozíciókat, amely magatartásokkal kárt okozott.

II.

[2] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hivatkozott arra, hogy a számla feletti rendelkezési jog felfüggesztése ellenére lett volna lehetősége a felperesnek és jogelődjének arra, hogy pozíciókat zárjanak. Vitatta, hogy a transzferálásra vonatkozó felfüggesztéssel okozati összefüggésben kár keletkezhetett és hangsúlyozta, hogy a perbeli zárolásra egyébként jogszerűen került sor az üzletszabályzat 190. pontjában foglaltakra figyelemmel. A perbeli tranzakciók felvitele kapcsán is vitatta a keresetben foglaltakat azzal, hogy a felperes maga is jogosult volt munkavállalóként az online kereskedési felület használatára.

III.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 850.000 forint perköltséget; megállapította, hogy az eljárási illetéket az állam viseli.

III.1.

[4] A fellebbezés szempontjából releváns tényként állapította meg, hogy a felperes 2008. március 26. napján, míg felpereslné felperesi jogelőd 2008. július 7. napján kötött értékpapír-, értékpapír letéti-, deviza nyilvántartási- és ügyfélszámla szerződést az alperessel. A felperesi jogelőd a peres eljárás során engedményezte követelését a házastársára, a felperesre.

[5] Az ügyfélszámla-szerződés 1. pontja szerint a szolgáltató a számlatulajdonos tulajdonát képező értékpapírok nyilvántartására, a hozzájuk kapcsolódó tranzakciók, forgalmazási ügyletek végrehajtására, nyilvántartására és elszámolására a szerződés hatályba lépésekor a számlatulajdonos részére megnyitja az értékpapír-, értékpapír letéti-, devizanyilvántartási számlát és ügyfélszámlát. A szerződés 2. pontja alapján az értékpapír-, értékpapír letéti-, devizanyilvántartási és ügyfélszámla konstrukció (a továbbiakban: ügyfélszámla) értékpapírszámlából, értékpapír letéti számlából, devizanyilvántartási számlából és ügyfélszámlából áll. A szerződés 2.a) pontja szerint szolgáltató az értékpapírszámlán tartja nyilván és kezeli a számlatulajdonos tulajdonában álló dematerializált értékpapírokat. A szerződés 2.b) pontja értelmében a szolgáltató az értékpapír letéti számlán helyezi el a számlatulajdonos tulajdonát képező nem dematerializált letétként elhelyezendő értékpapírokat. A szerződés 2.c) pontja szerint a szolgáltató a számlatulajdonos részére ügyfélszámlát vezet, az ügyfélszámla az ügyfélnek vezetett olyan számla, amely kizárólag a befektetési szolgáltatás, árutőzsdei szolgáltatás és az értékpapírban foglalt kötelezettségen alapuló fizetés által keletkezett egyenlegének terhére adott megbízások lebonyolítására szolgál. Az ügyfélszámlán kerülnek jóváírásra a számlatulajdonos által befizetett, illetve átutalt pénzeszegek, a számlatulajdonos értékpapírból származó bevételei, továbbá ezen számlán kerül terhelésre a teljesített megbízások ellenértéke, illetve a szolgáltató által felszámított minden költség. A szerződés hatályba lépésekor az ügyfélszámlán elhelyezett pénzeszeg a törvényi előírások miatt nem kamatozik. A szerződés 2.d) pontja akként rendelkezett, hogy a devizanyilvántartási számlán a szolgáltató az ügyfelek azon devizaköveteléseit tartja nyilván, amelyek fedezete a cég Rt. által vezetett devizanyilvántartási számláin, illetve devizaszámla vezetésre jogosult partnereinél vezetett devizaszámlán található. A számlán az ügyfél olyan üzleti tevékenységet folytat, amelynek végzéséhez, illetve a tranzakciók elszámolásához a szolgáltató előírja a devizában denominált nyilvántartási számla meglétét. A szerződés 3. pontja szerint a számlatulajdonos hozzájárul ahhoz, hogy a szolgáltató az egyes ügyletek kapcsán azok típusának megfelelően megterhelje az ügyfélszámlát az értékpapírokkal, illetve a kapcsolódó ellenérték összegével. A szerződés 4. pontja alapján a felek megállapodnak abban, hogy a számlatulajdonos a szerződésben mint keretszerződésben meghatározott feltételekkel tőzsdén kívüli és tőzsdei értékpapírra, vagy más tőzsdei termékre adásvételi szerződések létesítésére vonatkozó egyedi bizományi megbízásokat adhat a szolgáltatónak, a szolgáltató pedig e bizományi megbízásokat az ott meghatározott feltételekkel teljesíti. A szerződés 21. pontja szerint az ügyfél a szerződés aláírásával hozzájárul ahhoz, hogy a szolgáltató az ügyfél tulajdonában lévő vagy őt megillető pénzügyi eszközt gyűjtőszámlán használja és kezelje, kizárólag az ügyfél megbízásának teljesíthetősége céljából.

[6] A felperes 2013. december 3. napján keretszerződést kötött az alperessel a alperes1 xy kereskedési rendszer igénybevételére. A szerződés 1. pontjában rögzítették, hogy a alperes1 Értékpapír Zrt. kialakította a alperes1 xy online kereskedési rendszert, platformot (továbbiakban: alperes1 xy), amely segítségével az ügyfél saját felhasználó nevével és jelszavával befektetési szolgáltatási tevékenység keretébe tartozó ügyleteket köthet külföldi végrehajtási helyszínen. A szerződés 8. pontjában az ügyfél kijelentette, hogy a alperes1 Értékpapír Zrt. honlapján a alperes1 xy demo verzióját letöltötte és kipróbálta, a alperes1 xy használatát, illetve működési mechanizmusait megismerte és megértette, a alperes1 xy

felhasználói kézikönyvet letöltötte, tartalmát megismerte és megértette, valamint birtokában van a alperes1 xy használatához kapcsolódó pénzügyi és technikai ismereteknek.

[7] Az alperes és a felperes, valamint az alperes és a felperesi jogelőd között bizományosi keretszerződés is létrejött. A bizományosi szerződések tartalmazták a bizományosi számla esetén a megbízás adásának módját.

[8] A felperes az alperes munkavállalójaként maga is jogosult volt azon online kereskedési felület (rendszernev1) használatára, amelyben a megbízások rögzítése történt.

[9] A felperessel és jogelődjével szemben 2013 őszén belső ellenőri vizsgálat indult; a Magyar Nemzeti Bank a H-JÉ-III-B-137/2014. számú jogerős határozatával a felperest a befektetési vállalkozás vezető állású személyének felelősségére vonatkozó jogszabályi előírás súlyos megsértése miatt 14.000.000 forint összegű felügyeleti bírság megfizetésére kötelezte.

[10] Az alperes a 2014. február 6. napján kelt levelében tájékoztatta a felperest és jogelődjét, hogy a perbeli számlák feletti rendelkezési jogukat felfüggeszti az általuk munkavállalóként okozott kárra tekintettel. Ugyanezen a napon a felperes részére egy másik levelet is küldött, amelyben az őt illető téves díj megállapításával indokolta a felperesi jogelőd számlájának zárolását.

[11] A felperes munkaviszonya 2014. január 20-án megszűnt. A felek között munkaügyi per volt folyamatban a Fővárosi Munkaügyi és Közigazgatási Bíróság előtt M."n"/2014. számon a munkáltató azonnali hatályú felmondása jogellenességének megállapítása iránt.

III.2.

[12] Az elsőfokú bíróság ítélete jogi indoklásában megállapította, hogy a peres felek, valamint a felperesi jogelőd és az alperes között értékpapírszámla-vezetési szerződés, valamint bizományosi keretszerződés jött létre a perben csatolt okiratokkal egyező tartalommal. Az alperes 2014. február 6. napján kelt levelében foglaltakra és a Magyar Nemzeti Bank által folytatott vizsgálatra tekintettel igazolt volt a perben, hogy a számlák zárolására alapos indok alapján került sor, arra az üzletszabályzat 190. pontja lehetőséget adott az alperes számára.

[13] Az üzletszabályzat 185. pontjára tekintettel rámutatott arra, hogy a felperes és a felperesi jogelőd tudomással bírtak az alperest megillető visszatartási, beszámítási és óvadéki jogról. A perben nem bizonyították, hogy a zárolásra jogellenesen került sor és azt sem, hogy a zárolás ténylegesen azt jelentette az adott esetben, hogy az általuk adott megbízást az alperes nem teljesítette. A megismételt eljárásban sem nyilatkoztak határidőben, hogy mikor

és milyen módon szerettek volna zárni pozíciókat és az milyen formában került elutasításra, e körben tényállítási kötelezettségüknek sem tettek eleget. Kiemelte, a tárgyalás berekesztését megelőzően a felperes akként nyilatkozott, hogy 2014. február 8. (helyesen: február 5.) napján kívánták zárni a számlákat, annak megjelölése pedig szükségtelen, hogy pontosan milyen pozíciókat kívántak zárni. Az alperes által csatolt hangfelvételeket a perben átvette, az abban foglaltakra azonban többszöri felhívás ellenére sem nyilatkozott, a 2022 február 24-i tárgyaláson előterjesztett bizonyítási indítványa pedig elkésett.

[14] Az elkésetten előterjesztett bizonyítási indítványt elutasította és kifejtette, hogy a mobilszolgáltató megkeresésére vonatkozó indítvány (adott napon történt-e telefonhívás a felek között) önmagában még nem alkalmas a felperes által állított tartalmú beszélgetés igazolására, a perben az alperes által csatolt hangfelvételek pedig a felperesi állításokat nem támasztják alá.

[15] A számlák zárolása kapcsán az alperes úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Az értékpapírszámla zárolásáról a felperest és a felperesi jogelődöt értesítette, a „zárolás” pedig nem jelentette, hogy az ügyfél pozíciókat ne „zárhatott” volna. A rendelkezési jog korlátozása ugyanis nem foglalta magában a pozíciók zárásának akadályozását, ezt támasztotta alá tanú1 2014. február 19. napján kelt elektronikus levele, továbbá a 2014. július 21. napján kelt levél, valamint a felperes, illetve felperesi jogelőd jogi képviselőjének írt levél is. Ahhoz, hogy a felperes az értékpapírszámlán lévő pénzeszközeivel vagy értékpapírjaival rendelkezessen, előzetesen szükséges lett volna a nyitott pozíció zárására. A perben azonban nem igazolták, hogy megkísérelték volna a pozíciók zárását. A zárolás célja az volt, hogy a folyamatban levő vizsgálat lezárásáig megakadályozza a felperest, illetve a felperesi jogelődöt abban, hogy pénzügyi eszközeiket másik szolgáltatóhoz átvigyék, elvonva ezzel az alperes kielégítési alapját. A zárolás jogszerűségét a Magyar Nemzeti Bank vizsgálata alátámasztotta és amikor az szükségtelenné vált, az alperes a zárolás feloldásáról is gondoskodott. Kifejtette, hogy a tanú2 tanúval történt beszélgetés kapcsán kizárólag arra hivatkozott a felperes, hogy arról tájékoztatta őt, nem rendelkezhetek a számla felett, ugyanakkor arra nem volt utalás, hogy konkrétan milyen műveletet szerettek volna végrehajtani. tanú2 tanúvallomása a felperes által előadottakat ezért nem támasztotta alá.

[16] A pozíciók rávezetésére mint jogellenes magatartásra alapított kereset tekintetében megállapította, hogy a felperes az alperes munkavállalójaként maga is jogosult volt az online kereskedési felület, az rendszernév1 használatára, amelyben a megbízások rögzítése történt. A felperes által csatolt iratok között fellelhető volt a tanú1 által 2014. február 19. napján küldött elektronikus levelet tartalmazó okirat, amely rögzítette, hogy a kifogásolt tranzakciókat a felperes maga vitte fel a rendszerbe. A hozzáférés lehetőségét az alperes 2016. október 21. napján kelt panaszra adott válasza is megerősítette. Amennyiben a felperes saját maga vitte fel a rendszerbe a pozíciókat, akkor alperesi dolgozóként neki kellett az ezzel kapcsolatos megbízásokat, ún. köt. jegyeket az alperesi back office részleg felé leadni. Ennek hiányában az alperes jogosan vezethette a pozíciókat a felperes számlájára, hiszen eltérő megbízás leadásának hiányában a felperes saját maga részére kötött pozíciókat. Kiemelte e körben, hogy a felperes, illetve a felperesi jogelőd a megbízások felvitelére vonatkozóan konkrét tényállításokat sem terjesztett elő.

[17] A perbeli pénzsámla a kereskedési tevékenység fedezeteként szolgáló pénzüsszeget tartalmazta, az adott ügylet eredménye akkor derül ki, amikor a nyitott pozíció lezárásra kerül. A felperes nem igazolta a károk mértékét, nem bizonyította, hogy mikor, milyen módon kívánt pozíciókat zárni, amelynek eredménytelenségére tekintettel kára keletkezett. Nem igazolta, hogy a pozíciók megnyitásakor, illetve az alperes által nem teljesített zárás időpontjában, valamint a pozíciók tényleges zárásakor milyen volt az árfolyam és ebből hogyan adódott a kár. A zárolás nem jelentette azt, hogy a pozíciók zárására ne kerülhetett volna sor, az alperesi oldalon jogellenes magatartás nem volt megállapítható, így károkozás sem történhetett; e körben értékelte tanú1 és tanú3 tanúk vallomásában foglaltakat. A felperesnek kellett volna igazolnia, hogy pontosan mely értékpapírok tekintetében, milyen időpontban próbáltak meg rendelkezni, ennek hiányában a kár összszersűségére vonatkozólag szakértői bizonyítás nem volt lefolytatható.

IV.

[18] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását és az alperes kereset szerint történő marasztalását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítását kérte.

[19] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen tájékoztatta a feleket a bizonyítási teherről, tévesen kötelezte a bizonyítási indítványok megtételére, valamint a tényállást iratellenesen állapította meg és a jogszabályokat tévesen alkalmazta.

[20] A jogellenes zárolásra alapított keresetével összefűgésben előadta, hogy a perben nem állította, hogy az üzletszabályzat ne tette volna lehetővé a számlák zárolását az alperes számára, azonban a zárolásra kizárólag a peres felek között létrejött szerződéssel összefűgő okból lett volna lehetőség, munkaügyi jogvitából eredő követelés biztosítására nem. A jogelődje esetében pedig a zárolás oka le sem vezethető a munkaügyi jogvitából, amely közte és az alperes között állt fenn. Hivatkozott arra, hogy a Fővárosi Munkaügyi és Közigazgatási Bíróság az 50.M."n"2/2014/58. számú jogerős ítéletében kifejezetten rögzítette, nem szegte meg a munkaviszonyból eredő kötelezettségeit, az alperes részére valamennyi hangfelvételt és ún. köt. jegyet átadott, így azoknak az alperes rendelkezésére kellett állnia.

[21] Tévesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a számlák zárolása ellenére a jogelődjével együtt megbízásokat adhatott volna. A zárolás a magyar nyelv általános szabályai szerint a számla teljes zárolását jelentette, ha nem így lett volna, akkor arról az alperesnek kellett volna tájékoztatnia. A zárolást követően, hetekkel később keletkezett e-mailek, levelek semmilyen módon nem bizonyítják, hogy a zárolás ne jelentette volna a számlák teljes zárolását. Az elsőfokú bíróság által hivatkozott tanúk pedig haragos viszonyban állnak vele, a munkaügyi perekben bebizonyosodott, valótlán vallomást tettek. tanú2 volt az egyetlen tanú, akinek az ügyre rálátása volt, ő pedig azt adta elő, hogy nem

voltak jogosultak pozíciót zárni és ezzel kapcsolatosan keresték őt. Kiemelte, az alperes nemcsak a számlákat zárolta, hanem más ügyfelek számláit is törvénysértő módon, és ahogyan az más perekben bebizonyosodott, a zárolás nem tette lehetővé a pozíciók zárását. A hivatkozott ítéleteket csatolta az elsőfokú eljárás során.

[22] Állította, hogy az elsőfokú bíróság megállapításaival szemben egyértelműen megjelölte, mikor és hogyan kívánt rendelkezni a számlákkal. Egyértelműen meghatározta, hogy az adott napon valamennyi pozíciót zárni kívánta. Az elsőfokú bíróság rendelkezésére állt a teljes számlatörténet, az pontosan követhető volt, így megállapítható volt, hogy a számlák zárolásakor mennyi volt az egyenleg, majd ezek hogyan változtak.

[23] A pozíciók rögzítésével kapcsolatban sérelmezte, hogy egyértelműen megjelölte és kérte, az alperes csatolja azokat a rögzítéseket, adatokat, amellyel a perbeli pozíciókat átvezette. Az alperes a pénzügyi tevékenységet erre kifejtette, hozzáférési jogosultságot igénylő és azt rögzítő szoftverrel végzi, ezáltal rövid úton ellenőrizhető, hogy pontosan ki és mikor rögzítette a pozíciókat. Az elsőfokú bíróság azonban nem adott helyt ezen bizonyítási indítványának.

V.

[24] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

[25] Kiemelte elsődlegesen, hogy a közel öt éve folyamatban lévő per nem a jogvita tárgya, természete okán, hanem a felperesi magatartás miatt húzódott évek óta. A felperes nyilatkozatait számtalan esetben nem vagy nem határidőben, továbbá pontatlanul tette meg, amellyel sértette a per észszerű időn belül történő befejezéséhez fűződő jogot. Az elsőfokú bíróság a felek valamennyi előadását, illetve az eljárás során meghallgatott tanúk vallomását figyelembe véve állapította meg a tényállást és hozta meg okszerű, az irányadó jogszabályoknak megfelelő, részletesen indokolt ítéletét. Eljárási szabálysértést nem vétett, ily módon az ítélet hatályon kívül helyezésére nem kerülhet sor.

[26] Fenntartotta, hogy a belső ellenőri vizsgálat, valamint a Magyar Nemzeti Bank által indított vizsgálat elegendő indokul szolgált a számlák zárolásához, arra a peres felek jogviszonya alapján volt jogszabályi lehetőség is. A felperes és a felperesi jogelőd munkavállalók voltak, azonban a zárolás nem munkajogi következmény volt, hanem arra a vizsgálatlall érintett ügylet miatt került sor. E körben helyesen értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat az elsőfokú bíróság: tanú1 és tanú3 vallomása egymással összhangban volt és nem állt ellentmondásban a per során csatolt iratokkal sem. tanú2 tanúvallomásával összefüggésben pedig kiemelte, a tanú pontosan nem emlékezett a történetekre. A nyilatkozata értelmében annak az oka, hogy nem rögzített megbízást, éppen ugyanúgy lehetett technikai jellegű probléma, mint az az általa vitatott állítás, amely szerint utasítás miatt nem lehetett megbízásokat rögzíteni. A tanú vallomása ugyanakkor részben ellentmondásban volt a

felperes által csatolt hangfelvétellel is. Felhívta a figyelmet a felperes nyilatkozatának ellentmondásosságára és arra, hogy saját korábbi nyilatkozatával sem voltak összhangban a későbbi nyilatkozatok azzal összefüggésben, hogy mikor és hogyan kívántak rendelkezni a számlákkal.

[27] A pozíciók zárására alapított keresettel összefüggésben fenntartotta, hogy a lefolytatott bizonyítás eredménye nem támasztotta alá a felperesi állítást; a bizonyítás sikertelenségét e körben a felperes köteles viselni.

VI.

[28] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta felül.

VII.

[29] Elsődlegesen a hatályon kívül helyezés iránti kérelmet vizsgálta, mert annak megalapozottsága esetén az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatára nem kerülhetne sor.

[30] A Fővárosi Ítéltábla a 14.Gf.40.394/2020/4. számú határozatában a megismételt eljárásra nézve rögzítette, hogy a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatásnak, a későbbiekben pontosítandó tényelőadásra figyelemmel a kereseti kérelem és az ellenkérelem alapjaként előadottakból kiindulva, az anyagi jogi szabályok szerint jelentős tényekre kell vonatkoznia. A perben addig tett nyilatkozatokra figyelemmel pedig megállapította, hogy az alperest terheli a perben annak bizonyítása, hogy a számlák zárolására (a rendelkezési jog felfüggesztésére) lehetőséget biztosító körülmények fennálltak, a zárolás ellenére a felpereseknek lehetősége volt a pozíciók zárására, illetve – ha azt nem kísérelték meg – arról tudniuk kellett, valamint, hogy az ún. jóvá nem hagyott kötések vonatkozásában a felperestől megbízást kapott. Kiemelte ugyanakkor, hogy erre irányuló tényállítás esetén a felperest terheli annak bizonyítása, hogy a zárást megkísérelték.

[31] A megismételt eljárásban a felperes kezdetben arra hivatkozott, hogy nem kísérelték meg a pozíciók zárását, a rendelkezési jogot nem gyakorolták az alperestől kapott tájékoztatásra tekintettel (6. sorszámú beadvány 2. old.). Ezt követően 11. sorszámú beadványában vitatta, hogy ilyen tartalmú nyilatkozatot tett volna (4. old.), majd a tárgyalás berekesztését megelőzően a nyilatkozatát akként pontosította, hogy a pozíciók zárását megkísérelték, a számlákat – telefonon keresztül – 2008. február 5-én „szerették volna zárni”. A végleges tényállítása a felperesnek e körben tehát az volt, hogy a kára abból származott, a zárást eredménytelenül kísérelték meg. A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban helyesen tájékoztatta a felperest arról, hogy őt terheli annak bizonyítása, a zárolást megkísérelték az általa állított időpontban (17. sorszámú végzés).

[32] Alapítanul sérelmezte ezért fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság ne tett volna eleget a régi Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének. Iratellenesen állította továbbá, hogy kérte, az alperes csatolja azokat a rögzítéseket, adatokat, amellyel a perbeli pozíciókat átvezette, ilyen tartalommal ugyanis fenntartott bizonyítási indítványa nem volt: az igazságügyi szakértő kirendelésére vonatkozó „egyetlen” indítványa (2019. szeptember 3-i tárgyalási jegyzőkönyv 5. old.) mellett a későbbiekben tanúkihallgatást indítványozott (2020. július 2-i tárgyalási jegyzőkönyv 3. old.), majd a mobilszolgáltató megkeresését a számlák feletti rendelkezés megkísérlésének igazolására (megismételt eljárás 41. sorszámú jegyzőkönyv 2. old.). Ezen utóbbi indítványa azonban elkésett, azt az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (4) bekezdése alapján volt köteles mellőzni. Nem történt tehát olyan eljárási szabálysértés, amely az ügy érdemi eldöntésére kihatott és az elsőfokú eljárás megismétlését tette volna szükségessé, további bizonyításra – a később kifejtettek szerint – nem volt szükség: az elsőfokú bíróság a tényállást a perben érvényesített és elbírálható igények eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta.

VIII.

[33] Az ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben vizsgálta és megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

[34] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntésével és annak jogi indokolásával a fellebbezéssel érintett körben az ítéltábla az alábbiak szerint értett egyet.

VIII.1.

[35] A felperes – a per során módosított tényállításában foglaltak szerint – a zárolás folytán eredménytelenül kísérelte meg a pozíciók zárását február 5-én, ezáltal veszteség keletkezett, amely kár bekövetkeztéért az alperes felelős. tanú2 tanú vallomásában foglaltakra utalva fenntartotta, hogy a hangfelvétellel az alperesnek kell rendelkeznie, ezért indítványozta a mobilszolgáltató megkeresését is.

[36] Az elsőfokú bíróság a 2021. szeptember 23. napján tartott tárgyaláson adott tájékoztatást – ismételten – a bizonyítási teherről, a perben bizonyításra szoruló tényekről és felhívta mellőzés terhe mellett a peres feleket 15 napos határidő közlésével nyilatkozattételre. A felperes a mobilszolgáltató megkeresését 2022. február 24. napján elkéssetten indítványozta, így ezen bizonyítás elrendelésére a Pp. 3. § (4) bekezdése folytán nem volt jogszabályi lehetőség, erre tekintettel a rendelkezésre álló bizonyítékokból kellett kiindulnia az elsőfokú bíróságnak annak megítélésakor, hogy a perben a károkozó magatartás bizonyított volt-e.

[37] A régi Ptk. 318. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 339. § (1) bekezdése értelmében a kártérítési felelősségnek négy alapvető feltétele van: jogellenesség, felróhatóság, kár, okozati összefüggés a kár és a felróható magatartás között. Amennyiben ezen

szükségképpen elemek közül bármelyik hiányzik, nem bizonyított a perben, az a kereset elutasítását eredményezi.

[38] A felperes fellebbezésében tanú² tanú vallomásában foglaltakra hivatkozott az alperesi károkozó magatartást alátámasztó bizonyítékként. A tanúvallomás azonban a felperes által állított tényeket nem támasztotta alá, ahogyan arra az elsőfokú bíróság is helyesen utalt ítéletében. Meghallgatásakor a tanú elmondta, nem emlékszik pontosan, de volt olyan időszak, amikor nem lehetett ügyletet rögzíteni a felperesnek, azonban az okát nem tudta meghatározni. 2014 januárját jelölte meg azon időszakként, amikor szerettek volna a felperes és jogelődje megbízást rögzíteni, azonban vagy utasításra vagy technikai feltétel hiányában erre nem került sor. Feltételes módon beszélt a „korlátozásról” és erre az esetre fogalmazta meg, mit jelentett egyebekben a korlátozás a gyakorlatban.

[39] Arra figyelemmel, hogy a tanú lényegében nem emlékezett a felperes által állított megbízásra, a mobilszolgáltató megkeresésére vonatkozó indítvány pedig elkésztett került előterjesztésre, az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat teljeskörűen értékelve, okszerű, logikus következtetéseket vont le arra nézve, hogy a perben a felperes nem bizonyította, a pozíciók zárását a jogelőddel megkísérelték és annak eredménytelensége folytán következett be a kár. A károkozó magatartás bizonyítottsága hiányában e körben megalapozottan utasította el a keresetet. Erre tekintettel a felperes fellebbezésben a zárolás jogszerűtlenségére és tartalmára vonatkozó további érveket az ítéltábla nem vizsgálta, az elsőfokú ítélet jogi indokolásából pedig mellőzte az ezzel kapcsolatos megállapításokat.

VIII.2.

[40] A pozíciók telepítésére alapított kárigény vonatkozásában a felperes – kizárólag – abban a körben támadta az elsőfokú ítéletet, hogy az elsőfokú bíróság nem adott helyt annak a bizonyítási indítványnak, amely arra irányult, a bíróság hívja fel az alperest azon bizonyítékok csatolására, amelyek alátámasztják a perbeli pozíciók átvezetését: ezen adatok alapján ugyanis ellenőrizhető, mely időpontban, ki rögzített pozíciókat.

[41] A felterjesztett iratok alapján azonban megállapítható volt a fentebb kifejtetteknek megfelelően, hogy ilyen tartalommal fenntartott bizonyítási indítványa nem volt a felperesnek.

[42] Az elsőfokú bíróság ítélete tényállásában is rögzítette: a felperes maga is jogosult volt az alperes munkavállalójaként az online kereskedési felület használatára, majd ennek fényében értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat. Miután a fellebbezés a bizonyítékok értékelését e körben csupán azzal támadta, hogy az elsőfokú bíróság – a fentiek szerint megalapozott módon – nem adott helyt a bizonyítási indítványnak, az ítéltábla nem látott lehetőséget e körben sem az elsőfokú ítélet megváltoztatására, a felperes ugyanis nem jelölt meg olyan körülményt, amely lehetővé tette volna az elsőfokú döntés felülmérlegelését.

IX.

[43] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[44] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárás során felmerült költségét a felperes maga viseli, köteles továbbá a régi Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése szerint az alperes másodfokú perkötségének megfizetésére, amely a képviseletet ellátó jogi képviselő munkadíjából állt. A munkadíj összegét az ítéltábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (6) bekezdésében foglaltakra figyelemmel állapította meg mérsékelt összegben a kifejtett képviseleti tevékenységre és a megismételt jogorvoslati eljárás kisebb munkaterhére figyelemmel. A megismételt eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 51. § (1) bekezdése alapján illetékmentes.

Budapest, 2022. október 18.

dr. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

dr. Vasady Loránt Zsolt s. k.
dr. Balsai Csaba Zoltán s. k.
előadó bíró
bíró